

Nr 19.

Ankom till riksdagens kansli den 8 april 1919 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående tillägg till § 27 mom. 4 värnpliktslagen den 17 september 1914 ävensom en i ämnet väckt motion.

Närvarande: herrar Pettersson i Södertälje, Åkerman, Gezelius, Alexanderson, Rogberg, greve Spens, Fagerlin, Köhlin, Edward Larson, Lindqvist i Kosta*, Lindley, Hederstierna, Carlsson i Frosterud, Leo, Svensson i Betingetorp och Johanson i Gäre.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Genom en den 7 mars 1919 dagtecknad proposition, nr 157, vilken blivit hänvisad till första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt, i statsrådet fört protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående tillägg till § 27 mom. 4 värnpliktslagen den 17 september 1914.

Härigenom förordnas, att till § 27 mom. 4 värnpliktslagen den 17 september 1914 skall fogas ett nytt stycke av följande lydelse:

Där sådant med hänsyn till utbruten farsot eller andra utomordentliga förhållanden prövas vara av nöden, äger Konungen förordna, att tjänstgöring skall taga sin början eller återstående del därav fullgöras å senare tid än i mom. 1, 2 eller 3 föreskrives.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1919.

I samband med denna proposition har utskottet till behandling förehaft en med anledning av densamma av herr *Mossberg* inom andra kammaren väckt motion, nr 368, däri motionären hemställt, att riksdagen ville besluta sådant tillägg till det framlagda lagförslaget, att det

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 9 saml. 1 avd. 17 häft. (Nr 19.) 1339 19

gives rätt och skyldighet för vederbörande militärbefäl att under den tid, den föreslagna lagen komme att tillämpas, bereda militär av officers och underofficers grad permission i största möjliga utsträckning.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag och den av motionären gjorda hemställan, får utskottet hänvisa till propositionen och motionen.

Utskottet.

Utskottet har vid granskning av förslaget icke funnit skäl till anmärkning mot detsamma. Vidkommande det av motionären gjorda yrkandet må erinras därom, att enligt gällande bestämmelser officerare och underofficerare äga årligen komma i åtnjutande av tjänstledighet för enskilda angelägenheter dels utan ansökan i högst sex veckor och dels efter ansökan i högst sex veckor enligt beslut av regementschef och under ytterligare sex veckor enligt beslut av arméfördelningschef. Under tjänstledighet, som nu sagts, utgår lön oförändrad samt dagavlöning under högst sex veckor. Utöver nu omförmälda tid äger givetvis Kungl. Maj:t bevilja vederbörande ytterligare tjänstledighet. Härom erfordras således icke några bestämmelser. Att åter, på sätt motionären synes ifrågasätta, tvångspermittera militär av officers och underofficers grad, lärer icke kunna ifrågakomma. Utskottet kan således icke förorda bifall till motionen. Däremot förutsätter utskottet, att vid uppskov med de värnpliktigas tjänstgöring ledighet kommer att på därom gjorda ansökningar beviljas officerare och underofficerare i den utsträckning, som tjänstens behöriga upprätthållande tillåter.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

- 1) att ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas;
- 2) att förevarande motion icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 8 april 1919.

På första lagutskottets vägnar:

JAKOB PETTERSSON.

Reservation

av herrar *Gezelius, Rogberg, greve Spens, Fagerlin, Köhlin, Hederstierna* och *Svensson* i Betingetorp, vilka ansett, att utskottet bort tillstyrka, att lagen måtte bliva gällande allenast till och med den 30 april 1920.